

LÁ THU XUÂN

Người Việt Ty Nạn cộng sản tại hải ngoại sắp sửa đón mùa xuân tha hương thứ 40. Xuân của đất trời trở về hàng năm, chúng ta vui niềm vui của thiên nhiên đổi mới, niềm vui được họp mặt với người thân, bằng hữu, và đồng hương. Vào giờ phút thiêng liêng này, chúng ta cũng không quên những đồng bào của chúng ta tại quê nhà, những người còn đang chịu cảnh trầm luân trong một đất nước ở dưới ách thống trị độc tài của Đảng cộng sản Việt Nam, thiếu hẳn tự do, dân chủ, và nhân quyền.

Nhìn lại năm qua, 2014 quả là một năm có nhiều biến động, đối với người dân trên toàn thế giới, tại Việt Nam, cũng như trong các cộng đồng người Việt tại hải ngoại.

Thế giới đã chứng kiến nhiều thảm họa, ảnh hưởng đến sinh mạng, và đời sống của nhiều người trên nhiều đại lục. Trước tiên là dịch họa Ebola, đầu tiên bùng phát tại một số các nước châu Phi, chỉ trong vòng nửa năm trời đã lấy đi sinh mạng của gần 8,000 người. Bệnh truyền nhiễm đáng sợ này khiến chúng ta thấy được đời sống con người thật mong manh, và dù y học thế giới đã diệt trừ được nhiều bệnh hiểm nghèo, chưa nước nào tìm ra được thuốc chủng ngừa, hay chữa trị được Ebola. Chúng ta còn chứng kiến một loạt các tai nạn thảm khốc khiến mỗi lần, cả trăm nạn nhân chết mất xác: tai nạn chìm phà tại Nam Hàn; 4 tai nạn rớt máy bay của các hãng hàng không Mã Lai, Algeria, Asia trong năm 2014.

Người dân trên thế giới cũng hết sức lo ngại trước sự bành trướng của lực lượng Hồi giáo cực đoan tại Trung Đông. Hình ảnh các tên khủng bố ISIS, cắt cổ các nạn nhân vô tội, như các nhà báo phương Tây, các người làm thiện nguyện... khiến chúng ta tự hỏi tại sao những người có niềm tin tôn giáo mãnh liệt lại có thể nhân danh đức tin của họ để giết người vô tội một cách dã man như thế? Bọn khủng bố tại Nigeria, một nước châu Phi nghèo khổ, còn xông cả vào các làng mạc, bắt đi hàng trăm trẻ gái, rồi bán đi các nơi làm nô lệ tình dục. Khủng bố tại Pakistan thì xông vào trường học xả súng giết cả trăm học trò, cùng thầy cô. Đầu năm 2015, ba tên khủng bố Hồi giáo cực đoan còn xông vào tòa

soạn báo Charlie Hebdo, một tờ báo chuyên về hí họa ở Paris, Pháp quốc, xả súng bắn chết 12 nhà báo ngay tại phòng làm việc của họ. Những hình ảnh đáng sợ này báo động cho chúng ta thấy một thế giới vô cùng bất ổn, một tương lai ảm đạm về cuộc sống trong căn nhà chung mà chúng ta gọi là “thế giới” này. Chiến tranh thế giới thứ ba chưa bộc phát, nhưng các cuộc chiến tranh tại khu vực thì đã xảy ra, như tại Trung Đông, Ukraine khiến đời sống nhiều triệu người phải bị ảnh hưởng.

Nhìn về Việt Nam, chúng ta cũng thấy một bức tranh buồn thảm. Đất nước dưới sự cai trị của Đảng CS độc tài toàn trị, đã tạo ra “thiên đàng” cho giới lãnh đạo CS, cho bọn cán bộ tham nhũng, cho những kẻ dựa vào bọn cầm quyền tham nhũng để làm giàu bất chính; đồng thời tạo ra một “địa ngục” cho những người dân lao động thấp cổ, bé miệng, đang trở thành những con cừu non trước bầy lang sói độc ác. Chưa bao giờ một đất nước lại có những cảnh phân biệt giàu nghèo khủng khiếp như tại Việt Nam cộng sản ngày nay: người ở nhà dát vàng, đi xe cả triệu đô-la, có con gửi đi du học tại Mỹ ngay từ bậc trung học, tài sản lên đến cả tỷ đô la...; còn người dân thì đói khổ, chết chóc vì mất nhà, mất đất; có người mẹ phải tự tử để con lấy tiền phúng viếng mà đi học tiếp; bao gia đình đau xót vì những cái chết oan khuất của con em tại các đồn công an. Đời sống người dân khốn khổ như thế nên chẳng mấy ai quan tâm đến tình trạng nước nhà sắp mất vào tay ngoại bang. Theo mật ước Thành Đô ký ngày 3 và 4 tháng 9, 1990, thì năm 2020, Việt Nam sẽ thành một khu tự trị của Tàu, có nghĩa Việt Nam sẽ mất hẳn chủ quyền của một quốc gia độc lập. Sự việc này khiến người Việt yêu nước đau lòng, nhưng chẳng là một vấn đề quan trọng với giới cầm quyền CS, vì chúng quan niệm Tàu và Việt Nam đều là nước anh em, cùng chung ý thức hệ Mác-Lê Nin. Chúng ta có thể tưởng tượng nổi là vào thế kỷ 21, mà đất nước Việt Nam với truyền thống chống ngoại xâm qua nhiều triều đại lại mất về tay kẻ thù truyền kiếp của dân tộc là bọn giặc Tàu hay không?

Tiến trình dân chủ hóa Việt Nam chưa thấy có gì sáng sửa, vì người dân chưa vượt qua được tâm lý sợ hãi trước sự khủng bố ngày càng gia tăng của nhà cầm quyền CS đối với các nhà tranh đấu dân chủ. Việc bắt giữ các nhà viết blog mới đây cho thấy Đảng CS không hề chùn bước trong việc đàn áp các tiếng nói bất đồng chính kiến của người dân. Đa số người dân trong nước vẫn còn đứng dưng trước tình cảnh đen tối của đất nước và trước đời sống khốn khổ của đồng bào. Họ mang nặng tâm lý sống chết mặc bay, một tình trạng mà người ta phải dùng chữ “vô cảm” để diễn tả.

Một số nhà tranh đấu dân chủ trong nước chưa xác định đúng hướng cho cuộc tranh đấu của họ, vẫn còn mang ảo tưởng có thể thay đổi được cộng sản để chế độ này có thể tốt đẹp hơn, để “lý tưởng cộng sản” của họ không bị phá sản. Vì thế, họ chỉ chống các đảng viên CS mắc sai phạm trong lãnh đạo, chống các biểu hiện sai trái của Đảng, mà không kiên quyết chống Đảng CS; không kiên quyết chọn con đường giải thể chế độ CS; do đó họ sa vào bế tắc về đường lối tranh đấu, nên không được sự tin tưởng và hỗ trợ hết mình của các lực lượng tranh đấu tại hải ngoại.

Thí dụ điển hình: luật sư Cù Huy Hà Vũ, và người viết blog Điếu Cày Nguyễn Văn Hải. Cả hai đều bị CSVN bỏ tù vì chỉ trích nhà cầm quyền CS; khi bị tống xuất sang Mỹ, họ cũng không được người Việt TNCS tin tưởng, ủng hộ; vì tuy họ chống đối một số việc làm của nhà cầm quyền, họ không dứt khoát chọn con đường ly khai với chủ nghĩa CS, một chủ nghĩa họ đã dành trọn cả đời để phục vụ. Cù Huy Hà Vũ, ngày mới sang Mỹ, còn tuyên bố “Tôi không chống Đảng CS”. Điếu Cày NVH, khi được tặng lá cờ vàng ba sọc đỏ của VNCH, thì từ chối, tuyên bố “chỉ khi nào 90 triệu người dân trong nước chấp nhận biểu tượng nào thì tôi mới chấp nhận biểu tượng đó”. Khi ĐC được hỏi ý kiến về HCM và cuộc chiến xâm lược miền Nam của CS miền Bắc, thì anh ta từ chối, tuyên bố “để lịch sử phán xét”. Những hành động này tại hải ngoại của các nhà “tranh đấu dân chủ” trong nước cho chúng ta thấy rõ họ chỉ là những “nhà dân chủ cốt xã hội chủ nghĩa”, đầu óc còn đặc sệt chất Mác-Lê Nin, không dễ gì tẩy rửa sạch; nên không đáng cho chúng ta, những người Việt TNCS, tin tưởng và cộng tác.

Tại hải ngoại, người Việt TNCS cũng gặp rất nhiều khó khăn trong cuộc tranh đấu chống cộng sản và tay sai, vì một mặt phải đương đầu với CS, quyết dùng tiền bạc mua chuộc các thành phần “quốc gia” nhưng chao đảo theo VC để có tiền, có danh...; một mặt phải đương đầu với bọn tay sai VC, len lỏi trong hàng ngũ người chống cộng, để gây chia rẽ, và phá hoại.

Một trong những thủ đoạn của VC và tay sai tại hải ngoại là âm mưu xóa bỏ Ngày Quốc Hận 30-4. Hai chữ “Quốc Hận” khiến CS vô cùng căm ghét, vì nó nói lên tội ác lớn nhất của CS là tội xâm lược miền Nam VN, khiến bao triệu người Việt mất mạng, bao gia đình tan nát, và bao triệu người phải sống đời lưu vong tại nhiều quốc gia trên thế giới. Tại hải ngoại, nhiều năm qua, chúng ta chứng kiến nhiều nỗ lực để thay đổi tên Ngày Lịch Sử này. Tại Mỹ, năm 2005, có một số tổ chức đề nghị gọi 30-4 là “Ngày Tự Do Cho Việt Nam”, rồi “Ngày Tranh Đấu Cho Tự Do Của Việt Nam”. Năm 2013, cũng có tổ chức tại Virginia vận động quốc hội Virginia thông qua nghị quyết SR 455 đặt tên 30-4 là “Ngày Nam Việt Nam”. Tại Canada, năm 2013, nghị sĩ Ngô Thanh Hải vận động quốc hội Canada đặt tên 30-4 là “Ngày Tháng Tư Đen”, nhưng không được chấp thuận. Năm 2014, cũng ông nghị sĩ này vận động cho dự luật S-219 được quốc hội Canada thông qua, 30-4 sẽ được chính thức gọi là “Ngày Hành Trình Tìm Tự Do” (?) tại Canada. Ngoài ra trong những năm qua, chúng ta còn nghe nói đến những tên như “Ngày Ty Nạn”, “Ngày Thuyền Nhân”, “Ngày Tháng Tư Xanh”... Tất cả những nỗ lực trên đều khiến cho 30-4 không còn mang ý nghĩa đích thực của nó. Chỉ có tên “Ngày Quốc Hận” mới mang đầy đủ ý nghĩa của biến cố lịch sử này. Nó nói lên mối nhục mất nước, mối hận chúng ta cần nuôi dưỡng đối với bọn CS để hun đúc tinh thần quật khởi của những người Việt yêu nước, yêu tự do, dân chủ. Bằng mọi giá, người Việt TNCS tại hải ngoại phải bảo vệ tên Ngày Quốc Hận 30-4.

Một trong những nỗ lực đáng kể của người Việt TNCS tại hải ngoại là nỗ lực chống âm mưu hòa hợp hòa giải với VC. Tháng 8, 2014, Người Việt tại thành phố Irvine,

California, đã vận động chống lại một nghị quyết ủng hộ việc kết nghĩa giữa 2 thành phố Irvine và Nha Trang, và họ đã thành công. Đầu năm 2015, người Việt California lại đang phải tranh đấu chống việc thành phố Riverside quyết định kết nghĩa với thành phố Cần Thơ tại Việt Nam. Tháng 10, 2014, Điều Cày Nguyễn Văn Hải, bị VC trục xuất khỏi VN, và được cho định cư ty nạn tại Mỹ, nhưng lại công khai chối bỏ cờ vàng ba sọc đỏ của người Việt TNCS, lại còn kêu gọi người Việt hải ngoại xóa bỏ hận thù quá khứ, kêu gọi kết nối truyền thông trong và ngoài nước... Thái độ này của ĐC đã khiến người Việt TNCS không tin tưởng, và cương quyết tẩy chay hẳn. Người Việt TNCS tại California cũng đã vận động một số hội đồng thành phố thông qua nghị quyết cấm cửa VC không được lai vãng đến địa phương của họ. Họ cương quyết bảo vệ đất sống của họ, vì CS đi đến đâu là gây chia rẽ, phá rối cuộc sống yên bình của họ ở nơi đó.

Nhìn lại một số việc đã xảy ra, và nhìn vào tình hình hiện nay tại quê nhà cũng như tại hải ngoại, chúng ta thấy bọn bề công việc cần phải tiếp tục làm để tiếp nối công cuộc tranh đấu cho quê hương Việt Nam được hưởng làn gió lành tự do, dân chủ mà chúng ta đang được hưởng tại quê hương thứ hai. Các thế hệ thứ nhất và một rưỡi đang già đi, và theo thời gian, chúng ta đang mất dần những chiến hữu có tâm huyết với quê hương, với cộng đồng. Chúng ta cần dành thời gian đào tạo các thế hệ hậu duệ, truyền cho các em, các cháu ngọn lửa tranh đấu, để cuộc tranh đấu chung của chúng ta sẽ chóng đến ngày thắng lợi. Con đường tranh đấu cho nền độc lập của đất nước và cho hạnh phúc của người dân trong nước còn dài và lắm chông gai, nhưng chúng ta luôn giữ vững niềm tin vào chiến thắng cuối cùng; vì một lý do đơn giản là người dân Việt không bao giờ chịu làm nô lệ cho giặc Tàu xâm lược; và những kẻ cai trị độc tài mất lòng dân không bao giờ tồn tại được khi người dân quật cường chống lại.

Trước thềm năm mới Ất Mùi 2015, tôi xin kính chúc quý Niên trưởng và quý bạn đồng môn một năm nhiều sức khỏe, và may mắn; giữ vững niềm tin và ý chí để tiếp tục đóng góp vào công cuộc tranh đấu giải thể chế độ cộng sản toàn trị tại quê nhà; giúp đem lại mùa xuân thực sự cho đất nước và dân tộc Việt.

Nguyễn Quốc Đống, K.13
Tháng 01, 2015

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

Đăng ngày Thứ Bảy, February 21, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH